

Publicerad 2009-08-10 11:33 av Ewa Åkerlind

men den andra mamma förmådde inte

hon förstod

men orkade inte

kunde inte

fick inget stöd

förutom de ångestdämpande

tabletterna

hon tog dem varje gång

han hämtade

deras gemensamma barn

för att umgås med dem

under helgen

på sitt sätt

för att tränas i

att bli en bra far

och för att han var

en mycket trevlig person

och hon, mamman verkade ju helt apatisk

där hon satt med sin feta, oformliga kroppshydda

oseende genom glasartade ögon

lät hon det ske

för hon visste inget annat

sätt att göra det på

till en dag

hon träffade kvinnan

med de brungröna ögonen

och de andra föräldrarna i cikeln

kvinnan log
och sa till henne

- men du, säg nej nästa gång. säg nej jag vill inte att du tar våra barn. jag vill inte att de ska komma tillbaka uppskavda, utnötta, använda, utsatta igen av dig

hon sa - kan jag det? kan jag säga nej?

vi svarade alla - ja det kan du. du kan säga nej

och djupt inne i det vita ansiktsfettet tändes ett litet, svagt men ändå spirande ljus

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa Åkerlind med Poeter.se id #22525 innehar upphovsrätten